

Egyszer csak az Isten életet lehelt a Földre.
Tán jó kedvében tette, mert önfeledt dalolt,
Örömet, békét hozó angyalait küldte,
Halálnak akkor, híre hamva se volt.

Kedvenc jószágát Ádámnak nevezte.
Éva szépségétől sírva fakadt a Hold,
A harmónia az élet minden pillanatát belengte,
Halálnak akkor, híre hamva se volt.

Ám, Ádám a gyarló az almát letépte.
Így esett becsületen a legelső folt,
Asszonyi sugallatra az Úr szavát feledte,
Halálnak akkor, híre hamva se volt.

Isten az első párt az Édenből kitette.
Majd az ember tetteitől örökös haragra gyúlt,
Óvó kezét fő művéről végleg levette,
Halállal azóta zárul a múlt.

Gellén Imre, Újrónafő
2011.augusztus 4.